

Tager livet med majestætisk ro

Leonbergeren kan være løvegul (som billedet), rød, rødbrun, grågul eller cremefarvet med alle kombinationer herimellem – altid med sort maske. (Foto: Ulla Søgaard)

Leonbergeren er stor, rolig og godmodig

■ Tekst og foto: Wiegaarden/Tine Luther

- Leonbergeren stammer oprindelig fra Sydtykland – nærmere bestemt en lille by, som hedder Leonberg, fortæller Birgit Dissing, der har haft racen gennem mange år. – I byens våbenskjold indgår en løve, og det lod byens borgmester, Heinrich Essig, sig inspirere sig af. Han havde masser af hunde af forskellige racer, og på et tidspunkt satte han sig for at skabe en race, der lignede løven i våbenskjoldet.

- Som sagt, så gjort, fortsætter Birgit Dissing. – På baggrund af de tre racer sort/hvid newfoundland, "barryhunde" (sankt bernhard) og pyrenæisk bjerghund blev leonbergeren til. De første eksemplarer blev født i 1846, og de blev først og fremmest fremavlet til adelen, men racen blev hurtigt forholdsvis populær og solgtes over hele verden som statussymbol til en række kendte mennesker

såsom Kejser Napoleon III, Prinsen af Wales, Kong Umberto i Italien, den italienske nationalhelt Garibaldi, Bismarck og Richard Wagner.

- Man må sige, at det lykkedes at lave en løve-lignende hund. Især hannerne er store og kraftige og har en "løvemanke". En sjov lille bekræftelse herpå er, at når man går tur med sin leonberger – især hvis det er et løvegult eksemplar – hører man ofte ordene "Se mor, der går en løve".

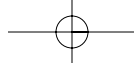
Fik rolle som gårdhund

- Selvom der primært lå eksteriørmæssige overvejelser bag skabelsen af leonbergeren, blev det hurtigt kendt, at det var en hund med gode egenskaber. Især leonbergerens vagt- og trækegenskaber var fine, og den flyttede nu ind på de sydtyske gårde, hvor den primært havde funktion som vagthund. Verdenskrigene var imidlertid ganske hårde ved racen, og kun en lille bestand bestod, men heldigvis lykkedes det at genopbygge den.

- I "nyere" tid startede der her i Danmark opdræt af leonbergeren i 1972, men racen har været kendt i Danmark længe før. Det bevidner bl.a. et billede af en leon-

Leonbergeren er ikke nogen lille hund. Hannerne måler fra 72-80 cm i skulderhøjde og vejer 65-70 kg. Tæverne måler 65-75 cm og vejer 45-50 kg.

Leonbergere er godmodige hunde, der holder af selskab.

bergertæve fra 1922, som hænger på Ishøj Vandrerhjem.

Ligeledes er leonbergeren nævnt i den danske hundelov, hvor den står nævnt blandt de racer, der ikke må gå løs efter mørkets frembrud, altså har den også været kendt i Danmark på dette tidspunkt.

- I dag har vi vel 500-600 leonbergere i Danmark. Det er danskopdrættede hunde samt hunde, der er importeret fra Tyskland, Belgien, Schweiz, Norge og Sverige. Vi skal dog ikke mere end 3-4 generationer tilbage, førend der dukker tyske hunde op på de ikke-tyskfødte hundes stamtavler.

Ingen potensforlænger

- Selvom leonbergeren er blevet anvendt meget som vagthund, er vore dages hunde bestemt ikke skarpe, fastslår Birgit Dissing. – Det er meget godmodige hunde, der egner sig fortrinligt som familiehunde, hvilket da også er den mest udbredte anvendelse af dem i Danmark. Vil man have en respektindgydende potensforlænger, skal man ikke anskaffe sig en leonberger – enhver kan jo se, at det er en meget godmodig hund.

- Leonbergerens vagtegenskaber ligger

der stadig; det er en hund, der vogter hus og hjem. Den står dog ikke og gør ud i det blå, men den fortæller, hvis der er noget på færde. Lyden af så stor en hund har en ganske præventiv effekt, og derfor behøver den jo heller ikke være skarp.

Det største behov er familien

- Enkelte danskere spænder deres leonberger for vogn, forholdsvis mange går på udstilling, men, som sagt, går langt de fleste som familiehunde. Leonbergeren elsker at være midtpunkt i familien, som den har et stort behov for at være nær. Den knytter sig meget til sin familie og vil gerne deltage i diverse aktiviteter med denne. Indendørs er den ganske vist meget rolig, men det skal ikke bruges som en sovepude. Når den er med ude, er der nemlig masser af aktivitet over den, og selv gamle hunde leger gerne. Motionsbehovet er ikke overvældende, men leonbergeren vil gerne have lov at lave noget. Eksempelvis næsarbejde eller en svømmetur går den ikke af vejen for. Den sætter pris på at være udendørs – men ikke i en hundegård; den skal være med, hvor tingene foregår. Får den lov til det, udviser den sædvanligvis overstrømmende glæde.

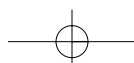
- I forhold til børn er leonbergeren særdeles tålmodig, og den går også godt i spænd med andre dyr. Den modtager typisk fremmede mennesker med interesse og venlighed.

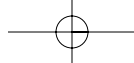
Lederskabet skal være på plads

- Med en hund så stor som leonbergeren er det vigtigt, at man sørger for at få ☹

Her ses en unghund i fuld firspring. Leonbergeren er sædvanligvis meget rolig indendørs, men når den kommer ud, er den med på, at der sker noget!

...TAGER LIVET MED MAJESTÆTISK RO

Det må ikke blive en sovepude, at leonbergeren er så rolig indendørs. Den vil gerne bestille noget. Her ses en af slagsen på job med næsen.

lanceret hund, og derfor er den velkommen mange steder. Vi har tit haft et par stykker med på camping eller hotel, og når vi rejser igen, er det ikke ualmindeligt, at naboerne udtrykker deres forundring over, hvor lidt de har mærket til hundene.

En god støvsuger skal der til

- Vælger du en leonberger, skal du nok ikke have rengøringsvanvid, smiler Birgit Dissing. - Du skal derimod have en god støvsuger. Hundene har jo en stor pels, og også udenfor fælleperioderne ligger der altså hår efter den. Skidtet binder heller ikke i pelsen, så har den været ude at tumle og ligget og tørret på gulvet, efterlader den en lille bunke til støvsugeren. Det betyder til gengæld, at det meget sjældent er nødvendigt at vaske en leonberger. Den skal blot børstes ca. en gang om ugen - 1/2 til 1 time afhængigt af, hvor megen underuld den har. ■

Se mere på www.leonberger.dk

GRAFIKER: TIA

lederskabet på plads fra begyndelsen. I løbet af ingen tid vokser den sig til en stor og stærk hund og så bliver det straks sværere at tumle den, hvis den ikke har lært lidt om livets regler.

- Når man arbejder med en leonberger, skal man være tålmodig og bruge fantasien. Tvangsprægede træningsmetoder står den af overfor - anvender man dem, gider den ikke arbejde for en. Den lærer forholdsvis nemt de grundlæggende ting såsom kom, dæk og sit, men for mange gentagelser kan kede den. Den adlyder ikke slavisk kommandoer og har en vis evne til at håndtere sin familie overraskende fantasifuldt.

Størrelsen ingen hindring

- Selvom leonbergeren jo unægtelig fylder godt i landskabet, er den nem at have med sig rundt omkring, siger Birgit Dissing. - Den er utrolig god til at tilpasse sig nye situationer og stresser aldrig op over noget nyt. Uanset hvor mange mennesker, hvor meget trafik eller høje lyde, der er omkring hunden, tager den livet med majestætisk ro. Det er en meget velafba-

Ved fødslen vejer en leonberger 400-500 g, men allerede når den er omkring et halvt år, er vægten ca. 45 kg. Grundet den hurtige vækst er det vigtigt, at den bliver fodret med et godt hvalpefoder til store racer.

